

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska (v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 140.

V Ljubljani, v četrtek 21. junija 1894.

Letnik XXII.

Ruski poslanik v Vatikanu.

Uprav ob času, ko se razširja vest, da pripravlja naš sveti oče Leon XIII. okrožnico o pomenu papeštva, v kateri vabi ločene krščanske verske družbe v naročje katoliške cerkve, zabeležujemo z največjim veseljem nad vse znameniti sad modrosti njegove — zopetno diplomatično zvezo mej sveto stolico in Rusijo.

Dne 6. februarija leta 1866 se je ta zveza pretrgala. Tedaj je ravno ruska vlada z vsemi silami bojevala se proti katoliškim Poljakom. Nadškofa varšavskega Felinskega in škofa Rzevnškega je pregnala, škofa helmskega ni hotela imenovati in upravnim potom je odredila nebrojno določil, s katerimi je zaprečila vsakršno svobodo tudi v cerkvenih stvareh. Papežu Piju IX. je krvavelo srce in ko mu je dne 25. decembra 1865 častital poslanik baron Uegendorff, mu je to tudi naznanil. Poslanik je precej jezno hotel zagovarjati svojo vlado in to je bilo vzrok, da je diplomatična zveza prenehala.

Leon XIII. jo je skušal zopet obnoviti. Ob 25. letnici kronanja Aleksandra II. mu je častital; h kronanju Aleksandra III. je poslal msgr. Vannutellija, katerega je car častno vsprejel. Pričela so se pogajanja in sklenila se je leta 1883 nekaka pogodba mej papežem in carjem; nastavilo se je več praznih škofovskih mest, nekatere krute določbe so se omečile in leta 1887 je prišel Izvolsky v Rim; dne 18. junija letošnjega leta pa je bil vsprejet kot „minister-rezident“ v svečani avdijenciji pri svetem očetu.

S tem pomenljivim vspehom Leonove politike se seveda bavijo listi; vsak po svoje. „Neue Freie Presse“ spravlja ta dogodek v zvezo s smrtjo krakovskega kardinala in z brezozirno nesramnostjo trdi, da je papež s tem izročil Poljake na Ruskem

na milost in nemilost ruski vladi, češ, da nimajo od njega ničesar več upati.

S pravo židovsko zvitostjo dokazuje, da katoličanstvo nima več zveze s poljsko narodnostjo in pristavlja: „Čvetoči in duševno visoko razviti poljski narod se ne bo vekomaj dal voditi na škrlatnem traku.“

V teh zlobnih besedah vidimo vso ostudnost in absolutno nepoboljšljivost avstrijskega liberalizma. To, kar jedino more pomagati katoliški cerkvi in s tem tudi Poljakom v Rusiji, zlorablja liberalna židinja v ta namen, da bi tembolj priklopila avstrijske Poljake k liberalizmu.

Papeževa okrožnica poljskim škofom in diplomatična zveza z Rusijo bo tudi po našem mnenju mnogo izjasnila mej Poljaki. Tu se bo pokazalo, koliko je prave udanosti sveti cerkvi pri njih in ne dvojimo, da se bo tudi tam sedaj tem ložje in hitreje osnovala resna, moška, dosledna katoliška stranka.

Rimski cerkvi prijazni listi z največjim veseljem pišejo o tem dogodku; prav tako tudi ruski listi, kateri ob enem javljajo, da bo nadškof Kozlovski imenovan „internuncijem“ v Petrogradu, katerega naloga bo, pripomoči, da se vredi razmerje mej rusko državo in katoliško cerkvijo.

Papeževa okrožnica je „Kraj“ (poljska izdaja petrograjskega uradnega lista) v prevodu objavil in ruski listi so jo pohvalno priznavajoč omenjali. Ob imenovanju Izvolskijevem pa pišejo n. pr. „Novosti“: „Ni dvoma, da se bodo prijateljske razmere mej Vatikanom in petrograjsko vlado, ki so se zdaj pričele, še razvijale in krepile na čim širši podlagi v gotovo korist 10 milijonov katoličanov pod ruskim žeslom, kakor tudi v korist Vatikanu in Rusiji.“

„Novoje Vremja“ pravi: „Zdaj je je Rusija uradno izpričala, da priznava papeža za vladarja,

sicer bi, kot nekatoliška država, ne potrebovala imeti svojega diplomatičnega zastopnika pri Vatikanu. Lahki si pa morajo pri tem zapisati v svoji cerkveni politiki velik minus.“

„Birževija Vjedomosti“ pišejo v prav tem duhu: „Mej nagibi, ki so sklonili Rusijo, da je zopet začela diplomatično zvezo z Vatikanom, so brez dvojbe tudi taki, ki spadajo v splošno politično polje. Tukaj za nas ne more biti vse jedno, kaj se godi mej Vatikanom in Kvirinalom, kakor tudi ne, da se Vatikan kaže prijaznega Franciji in Rusiji, mej tem ko Kvirinal ničesar ne zaslučuje od teh dveh vladarstev. Vse postopanje laške vlade, vsa njena zunanja politika je nevarnost za evropski mir, mej tem tudi izizvalni govori Crispijevi ne vežejo Rusije in Francije, da bi tako sodili o mednarodnem stališču papeževem, kakor laška vlada, da se v kratkem izrazimo, za Rusijo je Leon XIII. vedno papež-kralj, kot bi v obče nikdar ne bila laška vojska vzela Rima. Da se je otvorilo mesto „ministra-rezidenta“ ima, kakor sodimo, pred vsem ta pomen.“

To so jasne besede. Resnica, katero smo že velikrat poudarjali, da ima Rusija mnogo zdravega, živega jedra v svojih javno priznanih krščanskih načelih, se nam tu potrjuje. Pomen ogromnega carstva, ki ga skušajo dnevni pisarji s par surovostmi uničiti, izpoznava sveti oče, vedoč, kaj bi bilo pridobljeno Evropi in Aziji, če bi Rusija imela življenjske sile katoličanstva.

Na Mažarskem, v marijanskem kraljestvu, mečejo zadnje ostanke krščanskih načel od sebe; Rusija pa se zbližuje Rimu. Otroci, katerim je življenje obranila cerkev in za katere so očetovsko skrbeli papeži, se odvrčajo; tuji pa prihajajo iskat blagoslova v njeno bližino. Hitro živimo in mnogo izprememb skušamo dan za dnem. Naučimo se tudi za-se resnice, ki nam jo kaže zgodovina in javno

LISTEK

Bitva raclaviška.

Deželna izložba poljska odlikuje se osebito po bogati zbirki obrazov poljskih mojstrov. Z vsega sveta so tu nakupičeni posamični obrazi poljskih slikarjev. Poleg te bogate zbirke pa vzbuja največjo pozornost občinstva panorama bitve raclaviške, katere opis podajamo tu iz poljskih listov.

Od glavnega vhoda, nekoliko korakov na levo, popenja se okroglo poslopje v višino 18 metrov in v premeru skoro 40 metrov, vse je iz železne konstrukcije, ki hrani biser poljske umetelnosti. „Bitvo raclaviško“. Pojem v razmerju in obširnosti tega ogromnega platna je nastopni:

Površje znaša 1725 štir. metrov, višina 15 metrov in dolžina 115 metrov. Glavni tvoritelji ogromne te slike, ki skoro nima na svetu tekmeča, so poznati umetelniki slikarji: Vojteh Kossak in Jan. Styka v prvi vrsti, dalje Tadej Popiel in znameniti monakovski krajinar Ludovik Boller. Obema prvima umetelnikoma se pomagali še zlasti v figuralnem oziru: Rozwadowski, Axentowicz, Tetmajer in Wodzinowski. Slikanje na tem ogromnem platnu je trajalo poldrugo leto. Vtis, kakoršnega dela pogled na ta obraz, je nepopisno impozanten. To ni panorama v običajnem pomenu besede, temveč do-

vršeni umeteljski umotvor, ki je ponos poljskemu slikarstvu.

Tu sledi njega kratek vpis: Bitvo raclaviško, ki se je bila dne 4. aprila l. 1794., trudili so se umetelniki predočiti z največjo nadrobnostjo in istinitostjo. Kraj boja in obraz pokrajine posneli so po pristni prirodi, tipe kmetske studovali so po teh krajih, zgodovinske osebnosti iz slik, kmetske noše in uniforma vojske so napodobljene z največjo točnostjo. Obraz predstavlja bitvo v odločilnem trenutku o 4. uri popoldne. Gledalcev stoji na navršju sredi bitve. Početkom pada v oči po dovršeni kompoziciji in krasoti kolorita naskok kosenoscev (kosinijerov) na ruske topove, postavljene v jedni vrsti. Postave Vojteha Glowackega (Bartosza), ki je udaril na rusko baterijo in s čapko pokriva topovo zapalno prašnjo, dalje Zwizdocekega in Swistnecekega in vse udeležene postave pojavljajo se na obrazu kakor živi. Mali oddelek lovcev, stoječ za prvim topom, brani se še, pričakuje pomoči od oddelka generala Todmansova. Za prvim zastopom kmetskih prostovoljcev korakati dve stotniji šestega polka Ožarovskega pod poveljstvom kapitana Nideckega. Dalje se nahaja Kosciuszko na konju v narodni noši in pozivlja k napadu drugi oddelek kmetov, korakajoč pod zastavo Marije Cestohovske. Vse te skupine pohajajo iz štetke slikarja Styke in V. Kossaka, znamenitega slikarja bitev.

Za Kosciuszkom videti je v štabu generala Madalinskega, majorja Bilganskega in nekoliko husarjev Horoha. Te postave je mojstersko naslikal Kossak. V daljavi pojavljajo se Korpole in gora Kominszy, na njeni panogi videti je konjico generala Madalinskega. Vaška kočica deli drugi oddelek vaščanov, katerih konec se nahaja še v soteski. Dalje vidimo goreče pogorišče, v daljavi mesto Dziemierzyce, kjer je bil Kosciuszkov tabor. Blizu pogorišča jaše naravnost pobočni huzar Kosciuszkov, zroč na vojaške vjetnike, spremljajoče od narodne konjice. Na čelu vjetnikov jaše na nogi ranjeni polkovnik Muranov, opirajoč se na rame pobočnika, za njim vjeti vojaki. Za pogoriščem zevajo v ognju poljski topovi; na desno od baterije stoji v vrstah divizija generala Zajaczka, s krajnega levega hriba pa hiti na pomoč ostanek konjice, ki se sukobi s kozaki. Stopajoč dalje, vidimo to švadrone, bojujočo s kozaki; jeden oddelek poljske švadronne trčil je na jedno kozaštvo.

Vsa ta bitka vrši se blizu gozdov, pripadajočih Klonovu in Raclovicem. Pod tem gozdom stala so na desnem ruskem krilu topovi generala Rachmana. Dalje na desno sredi skupine grmičevja in zarastkov videti je oddelek majorja Lurcha, čegar sprednji voj se je sprejel že z ruskimi mušketeriji. Za gozdom videti je gorečo vas Raclawice. Ruski mušketeriji obsipavajo poljski oddelek z ročnimi grana-

3/4 6 m. m. 2

življenje v teh izpremembah: zveza s katoliško cerkvijo in z namestnikom Odrešenikovim je pogoj obstanka in srečnemu razvoju držav.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. junija.

Ulični napisi v Pragi. Policijsko oblastvo v Pragi ne misli mirno gledati ruskih, grških, turških, francoskih, italijanskih in angleških uličnih napisov na hišah Mladočehov v Pragi. Pozvalo je dotične gospodarje, da naj odstranijo dotične tablice, ker so dovoljeni napisi le v obeh deželnih jezikih. Nekateri gospodarji so jih takoj odpravili, ko so videli, da se oblastvo ne misli šaliti, pri jednem sta pa neki policijski uradnik in ključar odtrgala tablico z zida. Pravni zastopnik poslednjega hišnega posestnika je pa pisal dotičnemu uradniku in ključarju, da v štiri in dvajsetih urah nabijeta zopet tablico na zid, drugače ju bode tožil zaradi motenja posesti. Kakor se vidi, vlada vse sile napenja, da bi Čehe prisilila, da puste v Pragi dvojezične napise.

Civilni zakon na Ogerskem. Danes se začne v ogerski gospodski zbornici razprava o civilnem zakonu. Za vlado baje razmere ne stojijo posebno ugodno. Šel je v Budimpešto tudi novi zagrebški nadškof, da glasuje proti vladi. Več konservativnih plemenitav se je povrnilo iz inozemstva, zlasti iz Nizze, da store svojo dolžnost. Prišlo je več plemenitav, ki prvi pot niso bili prišli in večina teh je proti civilnemu zakonu. Zato je v vladnih krogih že zginilo upanje, da bi sedaj zmagali. Vlada misli pa predlogo takoj zopet predložiti zbornici poslancev, da se zopet izreče zanjo. Gospodski zbornici jo pa predloži vendar še le jeseni. Mej parlamentarnimi počitnicami bode vlada skušala še kaj magnatov pridobiti na svojo stran.

Bolgarija. Nekateri časopisi mislijo, da je z odstranjenjem Stambolova zmagala nekaka narodna ideja v Bolgariji. Tudi nova vladna stranka se nazivlje narodna stranka. Če pa stvari bolje ogledamo, pa moramo priznati, da je baš sedaj v Bolgariji zmagala zapadna stranka. Vsi novi ministri so se izobrazili na zapadu, dočim je bivši ministerski predsednik se bil izobrazil v Rusiji in doma. Načevič se je celo nedavno izrazil o Stambolovu, da premalo pozna zapadno kulturo. Tudi dunajski listi so nakrat nenavadno naudušeni postali za novo bolgarsko vlado. To pa zaradi tega, kar novi ministri zlasti Načevič že imajo dolgo kaj tesne zveze z Dunajem, zlasti z dunajskimi in budimpeštanskimi časnikarji. Stambolov je oviral raznim zapadnim liberalnim nazorom razširjevati se na sofijski visoki šoli, novi ministri pa mislijo pustiti zapadnemu duhu svobodno pot.

Obsojen protestantski župnik. V Strassburgu so obsodili protestantskega župnika Müllerja zaradi grdih napadov na katoliško cerkev. Župnik je posebno smešil papeževo nezmotljivost. Pri sodišču se je izgovarjal, da to še ni napad na katoliško cerkev, ako smeši papeževo nezmotljivost. Sodišče je pa bilo

tami. Oddelek poljskih streljcev strelja v dva švadrone voroneških huzarjev, pojavljajočih se v racaviški soteski, drugi zopet strelja na vozotajstvo, upreženo pred topove. Ruski general Tormansov prihaja baš v trenutju, ko je bilo središče njega vojske razbito in topovi vzeti. V daljavi je videti rečico Cleklico in goro Koscijewsko.

Vso to skupino naslikal je umetelnik Vojteh Kossak. Gledalec kar strmi, da je vse to mogla ustvariti človeška roka. Človeku se zdi, da so vse žive postavbe premičejo jedna proti drugi, čutiš skoro smodnikov dim — tako živo je vse napodobljeno. Kamor oko zre na mnogo, mnogo milj v daljavo, vidiš gore, gojzde in polja. Kompozicija bitve, prispodobljena je do najmanjših podrobnosti vestno zgodovinskim zapiskom, vsa nedosežna perspektiva, vzduh, razsvetljava, barve polja in gojzdov, je kakor v dišeči prirodi. Vsi umetelniki, Kossak, Styka in Popiel s slikarjem Bollerjem, stvarili so velikansko delo, ki prinaša čast poljski umetnosti. Terén, sestojč iz zemlje, po kateri leže raztreseni zlomljeni poljedelski predmeti, kose itd., spojen je z obrazom tako, da se težko sezna, kje končuje priroda in kje pričinja umetelnost.

Vsak del racloviške panorame pomeni zase dovršeno krasno in dragoceno delo — celota je velikansko delo umetelnosti slovanske. A. S.

drugih mislij in pravi v svojem utemeljevanju, da je dogma o papeževi nezmotljivosti splošna verska resnica, važen del cerkvenega nauka in cerkve same. Tako razumevanje papeževe nezmotljivosti, kakor jo tukaj kaže sodišče, je pač veselo. S takim postopanjem se naredi konec smešenju te dogme, kar bode posebno hudo zadelo nekatere protestantske duhovnike.

Jakobson. Rusiji prijazni listi so z velikim veseljem naznanjali, da je nova bolgarska vlada dala zapreti Jakobsona. Nadejali so se, da sedaj obsodijo tega moža, ki je ukral v ruskem poslanstvu v Bukareštu več važnih listin, ali kakor prijatelji Rusije trdijo, jih je sam ponaredil. Veselje se tem listom ni uresničilo. Jakobson je bil zares pobegnil iz Sredca po padu Stambolova in seboj odnesel neke važne papirje. Novi bolgarski vladi je bilo veliko ležeče, da dobi te papirje. Je že morala vedeti, kakšne papirje ima pri sebi. Jakobson je bil v tesni zvezi s Stambolovom, in tudi sedanjí ministri so ga nekateri poznali, ker so bili ob raznih časih v Stambolova ministerstvu. V Ruščuku so res prijeli Jakobsona, kjer so mu vzeli papirje, katere je imel pri sebi, potem pa izpustili. Novi bolgarski ministri Rusiji na ljubo ne mislijo nobenega izročati sodišču.

Španija in Maroko. Kakor je znano našim čitateljem, Španija še ni dobila prvega obroka vojne odškodnine od Maročanov. Dotični denar je že v Mazaganu pripravljen, ali ga Špancem niso hoteli izplačati, ker še ni novi sultan dal nobenih ukazov. Španija je baš zaradi tega priganjala, naj se novi sultan kmalu prizna, da bode mogla dobiti vojno odškodnino. Španjski poslanik v Fezu je tudi že izročil maročanski vladi energično noto, v kateri zahteva, da se takoj izplača zapali obrok. Španija že težko čaka, da dobi 5 milijonov frankov, ker so njene blagajnice prazne.

Razgled po slovanskem svetu.

Iz Prage 19. junija.

„Narodni Listi“ tožijo, kakšne razmere nastajajo sedaj pod finančnim ministrom Plenerjem. Zaukazal je namreč, da naj se prodajajo v Liberecu le nemški železniški blanketi, drugod pa dvojezični, ako jih bodo kupovalci zahtevali. Naj bi še potožili, kaj so počeli Nemci iz „rajha“ v Třebenicah. Kakih 50 turistov se je pripeljalo tje, razsajali so v „Germaniji“, potem se pa peljali po popoldanski službi božji na „lojtrah“ proti Lovosicam. Voz je bil oblešan z belorudečimi trakovi, junaki sami so bili oblečeni kot češki muzikantje ter trobili na bigotfone. V sredi so imeli moža oblečenega v belorudeče kraljevo oblačilo, ki je žalostno vpiral svoje oči v tla, z razmršenimi lasmi in brado. K temu so vpili: „Češki kralj beži iz Třebenic! Tal mu zmanjkuje, Germanija bo vse pokupila!“ To se je zgodilo sedaj, ko je mladočeška stranka pri krmilu. G. dr. Gregor, zakaj to? — Mestni magistrat je razglasil, da morajo vsi lastniki hiš v 14 dnevih sneti tujejezične ulične naslove, ako jih niso javni organi razobesili, namestnik pa je odstranil ta sklep. — Skozi Prago so se peljali v Karlove Vare trije egiptovski ministri, in sicer Riaz paša, Osman paša in Husejn paša. — Mladočehe so dobro ožigosali govorniki pri zadnjem zborovanju političnega kluba katoliških delavcev na Češkem. Predsednik Hovádek je pokazal na njih tri napake: Glasilo „N. L.“ hvali jedenkrat Gladstona, drugič Wekerla, če ravno sta ta dva politika popolnoma različnega mišljenja. Drugič opazuje se pri Mladočehih dobičkarja in tretjič morajo se vsi uklanjati zapovedim dr. Gregra. Sam „Socijalni Demokrat“ je nekaj pisal: prvi pogoj rodoljubja je pripoznanje avtoritete dr. Jul. Gregra. Dalje je omenjal, da hočejo radikalci učiti, a ne znajo odgajati, kakor si je učitelj Sokol slabo vzgojil svojega sina. Mladočehi so sploh vzgojili socijaliste, anarhiste in prekucuhe. Se imenovani „Soc. Dem.“ je zapisal, da ne znajo Mladočehi plodonosno delovati in vsled tega morajo govoriti radikalne govore. Mladočehi znajo ljudstvo ščuvati, in razčuvano zatajiti, kakor so storili pri „Omladini“. Potem so sklenili resolucijo, kjer povdarjajo, da niso storili naši sedanjí poslanci v državnem zboru za kmetovalce, obrtnike in delavce prav nič. Tako pa ne mislijo samo katoliški delavci ampak tudi socijalni demokratje in morda še nekateri Mladočehi v svojem sreču, na tihem, sami. — — — Cvetlični korso je prestavljen na dan 23. t. m.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. junija.

(Shod zaupnih mož v Celju.) Iz Celja: Pri večrajšnjem shodu zaupnih mož Spodnjega Štajerskega, sklicanem v Celje, bila je udeležba iz vseh okrajev izredno velika, ter se je po živahni razpravi sprejela enoglasno naslednja resolucija: „Dne 20. junija 1894 v Celju zbrani rodoljubi slovenski protestujejo z vso odločnostjo zoper proglašenje c. kr. gimnazija v Celju kot nemško posest. Ta gimnazij je c. kr. državni naučni zavod, namenjen prebivalstvu južnega dela Spodnjega Štajerskega, in to prebivalstvo je po ogromni večini slovensko, ter je tudi vedno po dve tretjini dijakov na celjskem gimnaziju Slovencev. Mora se torej ta gimnazij vrediti tako, da bode ustrezal potrebam tega prebivalstva. Sedanja vreditev tega gimnazija, vsled koje se vsi predmeti, izven slovenščine, prednašajo v nemškem jeziku, je krivična sama na sebi ter nasprotuje pozitivnim državnim osnovnim zakonom. Zahtevamo torej za sedaj nemudoma osnoveitev slovenskih paralelk na c. kr. gimnaziju v Celju. Slovenskim državnim poslancem pa naročujemo, da delujejo na vso moč na to, da se čim prej izpolni ta opravičena zahteva slovenskega naroda.“ — Kasneje razpravljala so se razna vprašanja zadevajoča popolnitev narodne organizacije. Vse obravnavanje kazalo je najlepše edinstvo, ter so se udeleženci shoda razšli s prepričanjem, da bo ta shod imel za daljno narodno delovanje na Spodnjem Štajerskem stalno veljavo.

(Osobne vesti.) Gozdna inspeksijska adjunkta gg Viljem Putik in Ant. Zhuber pl. Okrog sta imenovana komisarjema.

(Iz Rima), 19. junija. Dasi imajo člani italijanske zbornice laskavi pridevek „onorevole“, vendar pred ljudstvom v obče nimajo mnogo spoštovanja, posebno odkar so prišli na dan goljufije pri rimski banki. Imel sem priliko govoriti z nekaterimi omikanci, ki so se jako „nečastno“ izražali o zbornici, v kateri je toliko strank, kolikor zvitejših glav. Državni voz je tako zavožen, da si niti „veliki“ Crispi ne vé in ne more pomagati. Zahteval je od zbornice neomejeno zaupanje v svojo modrost, a močje poznajo njegove prazne besede ter mu stavijo alternativo: ali odstopi ali zmanjšaj državne troške. Dobro vedoč, da nobeden veljavnejših parlamentarcev sedaj ne prevzame nehvaležne naloge „grešnega kozla“, lisjak v resnici odstopi z namenom, dokazati svetu, da on edini more rešiti domovino. In tako se je minuli teden tretjič predstavil zbornici kot načelnik nove vlade s sladkimi besedami o ljubezni do domovine, požrtovalnosti svoji in nesebični trudaljubivosti za blagor zjedinjene Italije. Ob jednem je vrgel nado med mehkosrčne „očete“ rekoč: Sklenili smo, da odjenjamo od svojih zahtev ter znižamo zemljiški davek za 2%, kar znese 17 milijonov; dalje opustimo nameravano zvišanje dohodninskega davka in davek od menic, kar bi zneslo 28 milijonov. Ta primankelje hočemo pokriti z raznimi prihranki, katere naj določi poseben odsek 18 članov itd.“ Tako skuša Crispi odvaliti vso odgovornost na ta odsek, oziroma zbornico in državna „biga“ pojde v starem tiru navzdol. Po dogovoru s svojimi pristaši je Crispi dosegel, da se ta odsek voli šele meseca novembra in do tedaj je še mnogo časa. In da odsek ne bode ničesar ukrenil, o tem nihče ne dvomi. Torej „sich weiter fretten“ je tudi Crispijevo načelo. Sploh pa je Crispijeva zvezda obletela in vsled tega mu je anarhist Paolo Lega minolo soboto storil veliko uslugo, ko je izpalil svoj samokres proti vozu, v katerem se je Crispi ob 1/3. uro peljal v zbornico. Vse kaže in mnogi listi trdijo, da je bil 25letni postopač najet z namenom, da se Crispi proslavi v novi luči žrtve za domovino. Neki šaljivi list je prinesel to le sliko: Na dvorišču stare trdnjave stoji odprt prazen kurnik, katerega ogledujeta čudeč se jetniški paznik in preiskovalni sodnik; v zraku plava krokar, ki je zletel iz kurnika, ter čuvajema pravice kaže osle s krempļji. Liberalni list „Italia del Popolo“ v Milanu piše mej drugimi: „Občudujejo in slave človeka, na katerega je zločinec pomeril orožje. A kdo more verjeti, da hoče zločinec smrtno raniti človeka v zaprtem vozu? Zato rečemo, da plačamo stari zlat beneške republike, kakoršni so jako redki, ako nam najde kdo v Milanu človeka, ki bi bil prepričan o resnosti tega napada. Mi stavimo, da je policija uprizorila ta napad, hoteč Crispiju v zbornici napraviti ovacijo“.

(Za prihodnjo gledališko sezono) preloženih je do zdaj nad 20 iger na slovenski jezik. — Člani

nar. gledališča zagrebškega došli so večinoma že vsi v Ljubljano, da se priuče do sezone našemu jeziku. Ravno kar došla je tudi gđa. Sobieska ter g. Freudenreich s soprogo.

(Kočevskega glavarstva nemški dopisi.) Iz političnega okraja kočevskega prihaja nam pritožba: da dobajajo slovenskim županom in občinskim uradom nemški dopisi, katerih večina prav nič ne razume. Na drugi strani pa se nahajajo pri občinah načelniki, ki odgovarjajo na take dopise tudi nemški! — To pač ni na mestu, in skrajni čas bi bil, da se vzbudi narodna zavest in pot zapre takim zmešnjavam!

(Sejem na Bučki.) Iz Bučke 19. junija: Včerajšnji tukajšnji sejem bil je zelo obiskan. Prignalo se je na sejem konj, goveje živine, prešičev čez tri tisuč (3000) glav. Veliko prignalo se je goveje živine s Stajerskega in konj s Hrvaškega. Kupeca bilo je nenavadno obilno, zatoraj bila je kupčija zelo živahna. Veliko bilo je kupca za konje s Koroškega in Labov. Cena premeroma bila je visoka. Važnost in imenitnost teh sejmov spoznala je tudi c. kr. deželna vlada in zaukazala, da dva gospoda živinozdravnika jih nadzorujeta iz Krškega in Novega Mesta.

(Občinska volitev.) V Celjah, v postojnskem okraju, je bil za župana izvoljen posestnik Janez Sircelj, svetovalca sta posestnika Jožef Frank in Jožef Mihačič.

(Razširjenje južnega kolodvora.) Poroča se nam: Dozdanji prostori južnega kolodvora v Ljubljani ne ustrezajo več ni zahtevam osebnega ni tovarnega prometa, razun tega je pa tudi računati na prihodnost, ko bode oboje še znatno naraslo. In kakovi so prostori za kolodvorskega restavraterja, od katerega se vse mogoče zahteva. — Vodstvo južne železnice peča se, kakor čujemo, ravno kar s to prevažno zadevo in načrtom primerne razširjenja.

(Znižanje ceste za gradom.) Načrti za odpravo cestnega grba za gradom med brambovsko vojašnico in Hradeckijevim mostom in uravnavanje ceste so že dlje časa izdelani. Ko bodo zemljiške zadeve, ki so z izvršitvijo tega načrta v zvezi, rešene, prične se z delom, za kar bi bil seveda že skrajni čas!

(Iz Rovt), 19. junija: Povsod okrog čujejo se jadicovanja o množici letošnjih majevih hroščev, — pri nas pa skoraj ne vemo, da je bilo „njih leto“. Le posamezno prifrčal je kateri skozi naše kopice. Ker imamo v obče ugodno vréme, pridelali bomo razmerno obilo krme kakor tudi poljskih pridelkov in sadja.

(† župnik Stiplovšek) je, kakor je že brzojavka povedala, odšel v Gradec iskat pomoči v bolezn. Toda nemila smrt je milemu možu prerezala ondi nit trpljenja polnega življenja. Truplo pokojnikovo so dné 19. t. m. prepeljali v Loče, kjer ga je na kolodvoru pričakovalo obilo faranov njegovih. Sledeči dan se je pa isto žalostno-slovesno izročilo hladnemu grobu tik telesnih ostankov njegovega prednika, znanega pesnika Virka. V cerkvi govor govoril in sv. mašo popeval je prečast. g. knezoškofji svetovalec in dekan Voh, spreved vodil pa je prečast. gosp. kanonik Hajšek. Med nebrojnim ljudstvom bilo je 36 duhovnikov.

(Goriške novice.) Ves besen poroča zadnji „Corriere“, da je deželni šolski svet kljub izvrstnim razlogom, navedenim v mestni seji, glasoval za ustanovitev slovenske ljudske šole v Gorici na mestne troške. Pravična odredba kolje oči židinj in njenim kimovcem. Novih utokov pričakujemo. Nadejamo se pa trdno, da je še pravica za Slovence v Avstriji. — V Solkanu se je močno opeknel neki 12letni mladenič. — V podgorski papirnici poškodoval si je pri delu roko 17letni delavec. Odvedli so ga k usmiljenim bratom v Gorico. — V Kočevski ulici v Gorici sprli so se neki mladeniči v nedeljo ob 11. uri po noči ter se precej oklali. Redarji so jih zaprli pet in zadevo naznanili pravici. — V gostilni gospoda Fogarja „pri Mostu“ spopadli so se vojaki-brambovci pa lovci in se razšli s krvavečimi glavami. Jeden ranjenih je v bolnišnici. — V Dornbergu našli so 18. t. m. nekega 80 let starega Alojzija Makuca, kovača v podgorski papirnici, obešenega. Vzrok samomora ni znan. — „Srednjeveško barbarstvo“ naslovila je zadnja „L'eco“ pretresujoč dogodek. Ume se, da je tudi „Corriere“ takoj ponatisnil stvar pod istim naslovom in pomagal „L'ecu“ zabavljati srednjemu veku. Kaj se je pa takega dogodilo? To-le: Neka zmešana Marija Srednik, doma na Krasnem v

Brdih, prišla je v Višnjevik razgrajat. Trije kmetje so jej zvezali roke na hrbet in jo odpeljali iz Višnjevika vón ob 10. uri zvečer dne 11. t. m. Reva je vpila zama na pomoč. Po noči je nastala velika nevihta. Ker je bila zvezana, ni si mogla pomagati. Drugo jutro ob 4. uri našla jo je neka žena ležečo na trebuhu umirajočo, a ni se je usmilila. Ob 5. šel je mimo neki mladenič s Krasnega in prerezal vrv na rokah. Kmalu potem je umrla. Neusmiljene kmete izročili so sodišču. Dogodek je res žalosten, a zato vzlasti katoliškim listom ni treba hoditi po naslove v srednji vek, ker imamo za take surovosti vzgledov več v 19. razsvetljenem stoletju, nego v tako črnem srednjem veku!

(Iz Ptuj.) Naznanjajoč vsopred naše učiteljske slavnosti, prosimo ter vabimo slavno p. n. slovensko občinstvo, ker se približuje 1. julij, da nas z mnogobrojno udeležbo počastite. Kuvert za osebo stane 80 kr. Kedor želi se istega udeležiti, naj blagovoljno pismo javi vsaj do 28. junija t. l. gosp. Drag. Zupančiču, učitelju v Ptuj, da zamoremo slavnim udeležencem dovoljno postreči. Nadejamo se obilne udeležbe ter Vam kličemo „Dobro došli.“

(Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani) ima v petek dne 22. junija t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani javno sejo z nastopnim dnevnim redom: 1. Citanje zapisnika zadnje seje. 2. Prememba pravil zadruga stavbinskih obrtov v Kamniku. 3. Prošnja za postavno prepoved špekulativnega nakupovanja in prodaje žita na borzah. 4. Poročilo o sejmskem redu za Idrijo in Domžale. 5. Prošnja za dovoljenje mesečnih živinskih semnje v Črnomlju. 6. Zbornični račun za l. 1893. 7. Prošnja za dovolitev semnje v Horjulu in Rozalnicah. 8. Prošnja za preložitve enega semnja v Žužemperku. 9. Poročilo o ustanovitvi tehniškega sveta za vso užitninsko zakonodajstvo pri c. kr. finančnem ministerstvu. 10. Poročilo, če so ključničarji upravičeni izdelovati vezi za zidovje. 11. Poročilo o spomenici za vsakoletno državno podporo za eksportne namene. 12. Prošnja glede premembe zakona za stran ugodnostij za nove stavbe v stanovišči za delavce. 13. Poročilo o združitvi treh obrtnih zadrug v Radečah v eno skupno zadrugo. 14. Prošnja za druge sobnih slikarjev in pleskarjev v Ljubljani, da naj bi se nje okoliš razširil na celo Kranjsko.

(Kranjsko prim. gozdarsko društvo) ima letos svoj redni občni zbor dne 5., 6. in 7. avgusta v Kostanjevici z običajnim dnevnim redom, s predavanjem o gozdni stroki ter poročili o raznih gozdarskih zadevah.

(Letošnja sadna letina) kaže po deželi, osobito na Dolenjskem in Gorenjskem, koder nista toča in hrošč škode napravila, — dozdaj dobro, poročila glase se zlasti glede jabolk, hrušk in črešpelj kaj ugodna. — O drugih vrstah je čuti neugodnejše vesti, kakor tudi o trti.

Društva.

(Šentjakobsko-Trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) preložila je svojo, dne 8. julija letos namerovano veselico na 16. septembra t. l., to pa zaradi „Slavčeve“ desetletnice. Za dne 5. julija ob 6. uri zjutraj na Rožniku napovedane svete maše na sv. Cirila in Metoda čast se bode izvestno v mnogobrojnem številu udeležilo čestito ljubljansko občinstvo, ter čestilci slovenskih blagovestnikov in osobito prijatelji sv. Cirila in Metoda družbe.

(Prostovoljno gasilno društvo v St. Petru na Krasu.) Vabilo k javni tomboli, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v St. Petru dne 29. junija t. l. ob 4. uri popoldne. Dobitki obstoje iz raznovrstnega kmetijskega orodja. Pred in po tomboli svira postojnska godba. Tablice dobe se vsaki dan pri odboru in na dan veselice pri blagajnici. — Ker je čisti dohodek namenjen za poplačanje gasilnega orodja se p. n. občinstvo uljudno vabi k mnogobrojni udeležbi. Odbor.

(Učiteljskega društva za Ptujski okraj.) Vabilo na slavnost 25letnice „učiteljskega društva za Ptujski okraj“ v nedeljo dne 1. julija t. l. v prostorih „Narodnega doma“ v Ptuj. A. Predpopoldne ob 11. uri sv. maša v minoritski cerkvi. Pela se bode Nedvedova maša: „K Tebi srea povzdignimo.“ B. Popoldne ob pol eni uri skupni obed v „Narodnem domu“; kuvert stane za osebo 80 kr. C. Po obedu glavna vaja. Koncert: 1. Dr. Benj. Ipavic: Overtura iz opere „Teharski plemiči.“ 2. Pozdrav predsednika. 3. Nedved: „Pevčeva molitev“, moški zbor. 4. K. Bendl: „Križaci na morji“, veliki mešani zbor. 5. Slavnostni govor. 6. Stegnar: „Dneva nam pripelji žar“, mešani zbor s samospévom za sopran — samospév poje gospodična Mica Stupca. 7. Indrih Kšan: Adagio a Scherzo. 8. Nedved: „Lahko noč“, moški zbor z baritonsamospévom — poje g. Šabec. 9. P. H. Sattner:

„Na planine“, mešani zbor z baritonsamospévom — poje g. Šabec. 10. Foerster: „Slavnostna koračnica“. 11. Nedved: „Avstrija moja“, moški zbor. — Zvečer ob pol 9. uri se bode predstavljala opereta: „Tičnik“. Koncert se začne točno ob 5. uri. Vstopnina k koncertu in k opereti za obitelj (3 osebe) 1 gld., za osebo 50 kr., za kmete 30 kr.

Telegrami.

Civilni zakon na Ogerskem.

Budimpešta, 21. junija. Mnogo ljudij je zbranih na cesti pred muzejem nasproti gospodski zbornici. Dohajanje magnatov se ni nikakor oviralo. Prišli so vsi rimsko-katoliški in pravoslavni škofje. Od dvornih dostojanstvenikov so prišli: Szeesen, Franc Zichy in Geza Szapary, nadalje sekijski načelnik Cziraky. Gajzago in Vay govorita za vladno predlogo in Franc de Paula Zichy proti njej.

Budimpešta, 21. junija. Gorenja zbornica je vsprejela pri glasovanju po imenih s 128 proti 124 glasom vladno predlogo novega ženitvenega zakona.

Povodenj.

Krakov, 20. junija. Voda upada, če tudi počasi, vendar novo poplavljanje še ni izključeno.

Opava, 20. junija. Olsa je deloma razrušila most na okrajni cesti in je zveza s Freistadtom pretrgana. Velika voda zadržuje tek Visle. O jednom dečku se poroča, da je utonil.

Požun, 20. junija. V Pistyanu se je poradlo sto hiš in več ljudij utonilo. Vaga zopet narašča. Pri Galaki je izpodkopala več hiš.

Ratibor, 20. junija. Odra stoji 4 metre nad ničlo. Po noči je zopet šel dež. Danes je tudi slabo vreme.

Krakov, 20. junija. Slovesen pogreb kardinala Dunajevskega bode jutri dopoldne. Pozemeljski ostanki se položé k počitku v stolni cerkvi.

Krakov, 20. junija. Povodom smrti kardinala Dunajevskega dobil je stolni kapitel sožaljne brzojave od papeža, kardinalov Grusche in Schönborna, grofa Kalnokya, ministra Jaworskega, barona Gautscha, nadškofa Izakovića in škofa Soleckega, kornega poveljnika Windischgrätz, rektorja levovskega vseučilišča in več drugih visocih oseb.

Krakov, 20. junija. Z včerajšnjim večernim vlakom je došlo 43 poslancev in članov gospodske zbornice, ki pojdejo na razstavo. Popoldne so bili poslanci pri slovesnem prenešenju pozemeljskih ostankov kardinala Dunajevskega v grajsko cerkev. Zvečer so bili v gledališču, jutri odpotujejo v Levov.

Levov, 20. junija. V znamenje žalosti bode zaprta razstava mej mrtvaškim sprevodom kardinala dr. viteza Dunajevskega v Krakovem.

Črnovice, 20. junija. Vodja deželne vlade grof Leopold Goëss je prišel semkaj.

Inomost, 20. V sosednem kraju Lirl je pogorelo 5 hiš. Ognjegasci so zabranili, da se ogenj ni razširil.

Budimpešta, 20. junija. V zbornici poslancev je interpeloval poslanec Madaracz ministra, ako misli zbrati in zbornici predložiti podatke o tem, v katerih župnijah ne znajo duhovni pastirji mažarski in v katerih župnijah se še mažarski ne propoveduje in mažarski ne vodijo matrike. Prejšnji minister je bil že to obljubil in pričakuje, da sedanjí minister to stori.

Sredeo, 20. junija. „Agence Balcanique“ je pooblaščena izjaviti, da so poročila vnanjih listov, da se nova vlada misli približati Rusiji popolnoma neutemeljena.

Rim, 20. junija. V encikliki, katera se kmalu proglasi, se papež spominja izjav ob njegovi škofovski petdesetletnici, potem pa pravi, da on kakor Kristus na koncu svojega življenja kliče vse ljudi brez razlike kraja in plemena k jedinosti vere. Kar se tiče še nevernih narodov, bode cerkev še nadalje z

rastočo gorečnostjo mej njimi razširjevala pravo vero. Narode, kateri so vsprejeli krščansko vero, papež opominja ne versko jedinstvo, katera je njih skupno dobro. Vzhodne kristijane opominja, da so njih predniki priznavali rimskega papeža in so ga Grki priznali na cerkvenih zborih v Lyonu in Florenciji. Papež konstatuje, da so člani vzhodnih cerkv prijaznejši postali katolikom in jih vabi, da z njimi stopijo v stalno zvezo, zagotavljajoč, da se jim pusté njih cerkvene šege in patrijarhatske predprave. Posebno pa vabi papež slovanske narode, da naj se povrnejo v katoliško cerkev. Obračajoč se do protestantskih narodov papež konstatuje, da se pri njih nobena verska točka in nobena avtoriteta ni ohranila. Prišli so že do tja, da se taji božanstvo Kristusovo in Njega ožji izvor. Propaliso že v naturalizem in materijalizem. Tisti razsvetljenci, kateri so hrepeneli po pravi veri, so se povrnil v katoličanstvo in on pričakuje, da tudi drugi to store, da bodo vsi deležni iste vere, upanja in iste ljubezni. Katolike opominja, da v sredi nevarnosti poslušajo svete papeštva. Ljubeč mir s posvetnimi oblastmi je cerkev rada z njimi sklepala dogovore. Papež obžaluje, da se cerkev zopet zatira in kaže na prostozidarje kot sovražnike cerkve. Pozivlje Italijane in Francoze, da naj odkrijejo patrijotizem teh ljudij. Končno papež omenja socijalnega vprašanja, ki naj se reši v zmislu svetega evangelija. V političnih vprašanjih papež priporoča, da naj se svoboda narodov spravi v soglasje s pravicami vladajočih. Papež posebno priporoča vladajočim, da naj pospešujejo versko jedinstvo in posebno se izogibljejo vsega, kar bi utegnilo privedi do tega, da bi konec sedanjega stoletja bil podoban burnemu koncu minolega stoletja.

Pariz, 20. junija. „Gaulois“ objavlja neki pogovor z bolgarskim knezom. Knez se je izrekel, da se je Stambolov prostovoljno odrekel vladi. On priznava Stambolova zasluge, ali vendar misli, da bivši ministerski predsednik ni več prav presojal ljudi in stvari. Poznal ni zmernosti, ki je os trajne politike. On ga je večkrat opominjal, da naj tako ostro ne postopa. Da je knez v sporazumljenju z narodom ravnal, ko je odpustil Stambolova, to dokazuje občno veselje nad 20.000 došlih brzojavk. Knez ne odobrava napadov na Stambolova, ko je pal. Nova vlada bode spravljiva, in ne bode nikdar pozabila, da smo na svobodni zemlji. Izpolnovala bode natančno pogoje berlinske pogodbe. On vlada v imenu turškega sultana, in mu ostane zvest; proti drugim vladam Bolgari še ne delajo nobene politike. Ni res, da bi on bil posebno naklonjen dunajski vladi, ki je bila nezadovoljna zaradi njegove izvolitve. Rusiji ostanejo Bolgari vedno hvaležni in jo bodo vedno spoštovali. Zaradi tega pa Bolgari vendar imajo še pravico biti svobodni. Bolgarija ni dežela, kjer bi bila mesta za kacega Kaubarsa ali Ignatjeva. Bolgarija za Bolgarel to bode vedno njegova politika.

London, 20. junija. Prihod ruske ladije „Polarnaja zvezda“ pozdravili so streljanjem iz topov. Carjeviča so vsprejeli člani ruskega veleposlaništva, najvišji konjar kraljice. Carjevič se je takoj odpeljal na jugovzhodni kolo-

dvor, kjer je bila postavljena častna straža, da se je odpeljal v Walton on Thames, da obišče Ludovika Battenberskega.

London, 20. junija. Ruska ladija „Polarnaja Zvezda“ je danes prišla s carjevičem v Gravesend.

Tanger, 20. junija. Staršega sina umrlega sultana Muleya Mehmeda so zaprli v Marakešu. — Sedaj je baje že podpisal svojo odpoved pravicam do prestola.

Kairo, 20. junija. V soboto odpotuje podkralj v spremstvu Muktarja paše v Carigrad in potem obišče še druge evropske dvore.

Umrli so:

19. junija. Kristina Jožefa Ambrožič, usmiljena sestra, 27 let, Kravja dolina 11, jetika.

20. junija. Anton Janovsky, učitelj sin, 2 leti Streliske ulice 11, škrlatica in davica. — Antonija Sever, pismonoše hči, 5 mesecev, Krakovske ulice 27, plućnica.

Tujci.

19. junija.

Pri **Stonu**: Weydmann, Pischhof, Reithofer, Weis, Mond, Stieler, Blau z Dunaja. — Alma Svoboda, Licht, Freund iz Prage. — Alesseg iz Trsta. — Labroisse iz Monakovega. — Raunacher iz Naborjete. — Skraba iz Celja. — Ernest Angerer iz Maribora. — Laznik iz Polhovega Gradca. — Šiška iz Šmarja. — Kotnik iz Rovereda. — Sliber iz Selc. — Ogoreutz iz Novega Mesta.

Pri **Mallcu**: Hirsch, Zahajsky, Polak, Liebmann, Grobstein, Puschenjak, Fürth, Ruckel z Dunaja. — Schwarz iz Jablonca. — pl. Vestenegg iz Novega Mesta. — Gross iz Reutlingen-a. — Gustav Fürth iz Budejevic. — Haussmann iz Meningen-a. — Haas iz Olomuca. — Boic iz Ribnice. — Körner iz Gradca. — Zettel s Save. — Rother iz Linca. — Kurlalt iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru**: Kraker, Fornbacher, Saitz, Roschar, Kraus, Lončar iz Kočevja.

Pri **avstrijskem caru**: Burgstaller iz Zagreba. — Romanini iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		srakomera v mm	toplomera po Celziju			
20	7. u. jut.	736.1	13.0	brezv.	oblačno	
	2. u. pop.	736.4	20.2	sl. vzh.	jasno	0.00
	9. u. zveč.	737.8	14.6	"	"	
	Srednja temperatura 15.9. za 2.7 pod normalom.					

Tovarniško zalogo
šivalnih strojev
in
pristrojev
za vozarenje
ima
IVAN JAK
v Ljubljani, Dunajska cesta 13.
Centki zastoj in franko.

Po znižani ceni!
Drobtinice
Uredil dr. Fr. Lampe. — Izdala katol. družba za Kranjsko.
Letniki **XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI** po 60 kr., letnik **XVII** 80 kr., po pošti 10 kr. več.
Zanimiva vsebina z nekaterimi slikami. — Primerna knjiga za slovenske družine.
Dobivajo se v „Katoliški družbi za Kranjsko“ v Ljubljani, Stari trg št. 13.

MATTONI'S GIESSHÜBLER
Raba tega v zamašek vžganega znamenja in rudeče orelske etikete se priporoča kot varstvo proti pogostim ponaredbam
Mattonija Giesshübler kislá voda.
51 (21)

Paulinova kranjska vinopivnica
v Ljubljani, slonove ulice šte. 52
toplo priporoča
namizno vino:
Istrijanca rudečkastega liter 24 kr.
dto rudečega „ 28 kr.
* dto belega „ 28 kr.
tirolca rudečega „ 28 kr.
dto belega „ 28 kr.
dolenjsk. cvička rudečk. „ 32 kr.
dto dto belega „ 32 kr.
specijalno vino:
*Burgundca rudečega liter 40 kr.
*Sistijanca belega „ 40 kr.
*Zelenike (Riesling) bele „ 48 kr.
*Terana rudečega „ 48 kr.
Za pristnost popolno jamstvo.
Pivo:
fino bavarsko črno, iz znane pivarne Kundl (ustan. 1658), bavarski bokal (pol litra) 11 kr.
V množini nad 10 litrov v steklenicah, v hišo stavljeno ceneje liter po 1 kr., nad 50 litrov po 2 kr., in zunaj mesta nezadavčeno po 6 kr. — Na debelo mnogo ceneje.
176 12

Dunajska borza.

Dne 21. junija.			Dne 20. junija.			4% srečke dunajske parobrodne družbe .		
Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld. 10 kr.	Ogerska zlata renta 4%	120	gld. 70 kr.	Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	20
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	10	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	05	Rudolfove srečke, 10 gld.	22	25
Zlata renta 4%, davka prosta	120	90	4% državne srečke l. 1854. 250 gld.	148	—	Salmove srečke, 40 gld.	73	—
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97	90	4% državne srečke l. 1860. 100 gld.	157	75	Waldsteinove srečke, 20 gld.	50	—
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1094	—	Državne srečke l. 1864. 100 gld.	197	—	Ljubljanske srečke	24	30
Kreditne akcijske, 160 gld.	351	50	Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98	50	Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152	60
London, 10 funtov strl.	125	25	4% kranjsko deželno posojilo	97	60	Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	3105	—
Napoleonodor (20 fr.)	9	97 1/2	Kreditne srečke, 100 gld.	195	75	Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	107	50
Cesarski cekini	5	92	St. Genois srečke, 40 gld.	70	—	Papirnih rubeljev 100	134	50
Nemških mark 100	61	37 1/2						

Nakup in prodaja
vsaakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjše dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.